

کالپوش / سمنان

محدثه عباسی

عکس‌ها:

مسعود محقق

در خاکریزهای دشت کالپوش همه سرها به سوی خورشید است

ارتش آفتابگردان‌ها

خود هستند. چشم‌انداز بی نظیری را شاهدیم که گویا روی یک تابلوی نقاشی با زیباترین مواد و متریال به تصویر درآمده. آرام آرام به مزرعه سراسر زرفام با گل‌های طناز آفتابگردان می‌رسیم، گویا همه مزرعه با گل‌های طلایی‌شان به استقبال مان آمده‌اند. دستی‌چاه و مهیج نمی‌دانیم کدام قسمت از این قاب زیبا و دلغریب را که مقابل دیدگان مان چشم‌نوازی می‌کنند به ثبت برسانیم. هر چه پیشتر می‌رویم با گسترده شدن مزارع آفتابگردان، دشت‌ها رنگ طلایی‌تری به خود می‌گیرند. گویا این گل‌های خورشیدگون به سان کهکشانی‌های نورانی روی رگ‌های زمین جاری شده‌اند.

آن‌چه بر زیبایی این دشت‌ها می‌افزاید، سطح ناهموار با انحناهای طبیعی و دلنواز آن است که در فصل تابستان با تالگو و تلفیق زیبایی از رنگ زرد آفتابگردان‌ها، آبی آسمان و سرسبزی جنگل در هم آمیخته شده است. هر چه این منظره را به نظاره می‌نشینیم از ولع دیدگان کم نمی‌شود گویا یک قدرت ماورایی گالری عکس منظره‌ای رنگارنگ را برایمان ورق می‌زند که فقط باید بنشینیم و حظ‌گیری.

در هنگام گذر از یکی از مزارع با جوانی مواجه می‌شویم که طنابی در دستش است و چند قوطی به فاصله کمی از او کنار هم انباشته شده، به نظرم آمد برای مصون ماندن تخم آفتابگردان از حمله پرندگان متوسل به راهکار خاص یعنی اتصال قوطی به طناب برای ایجاد سر و صدا و متواری کردن پرندگان، شده است.

«حسین غفاری» همانطور که با پشت آستین بلوز کرم رنگش عرق جبینش را پاک می‌کند، می‌گوید: «هر چه فاصله قوطی‌ها از هم کمتر باشد در جریان وزش باد سر و صدای بیشتری تولید می‌شود و پرنده‌ها جرئت نزدیک شدن به گل‌های

از شاه‌رود به سمت میامی و از پل میامی به سمت شمال حرکت می‌کنیم. روستاهای حسین آباد، بکران، کرد آباد و ری آباد را از سر می‌گذرانیم. جاده طولانی و دشتی بی آب و درخت پیش رویمان است. برای کسی که اهل سفر نباشد یکنواختی مسیر، خسته‌کننده است و ادامه راه مایوس‌کننده.

در دوراهی جاجرم و حسین آباد، گذرگاهی به نام سنگ سوراخ است که همچون دروازه‌ای برایمان راهی از وادی کویر به دشت‌های سرسبز شمالی می‌گشاید. گویا به یکباره از جهنم سوزان کویر به بهشتی زیبا هدایت شدیم.

مزارع، درخت‌ها، چشمه‌ها و جوی‌های آب روان خستگی مسیر طولانی بی آب و درخت را از ذهن مان پاک می‌کنند و تنوع چشم‌اندازهای زیبا، کیوتر نگاه‌ها مان را تا فراسوی یک دشت پر از هیجان به پرواز در می‌آورند.

در جاده‌ای خلوت و هوای مطبوع، روستاهای کوچک، کلاته‌هایی زیبا و دامنه‌های کم فراز و نشیب چشم‌نوازی می‌کنند. در مسیر جاده آسفالتی قرار می‌گیریم. تابلوها معرف روستاها می‌شوند و دهستان‌های زیبا یکی پس از دیگری از دور خودنمایی می‌کنند. باغچه، تلوبین، چشمه نی، رضوان، حسین آباد، حق‌الخواجه، دشت شاد، رضوان، کرنک، کمردار، نردین و... در ادامه مسیر فرح‌بخش و روح‌افزا به چند راهی «چشمه نی» می‌رسیم. چشمه نی که از نامش پیداست تپه‌ای تاریخی در کنار چشمه‌ای جوشان است که سرم‌نشاء رودخانه‌ای با آب گواراست.

مسیر رضوان را ادامه می‌دهیم در تالگو نور صبحگاهی، تاخت و تاز نسیم خنک بامدادی و آوای خوش الحان پرندگان، کشاورزانی را می‌بینیم که راهی مزارع

مردان سفر هر کجا که باشند در کش و قوس آخرین ماه تابستان خود را به منطقه کالپوش و این نقطه بکر واقع در ۲۰۰ کیلومتری شمال شرق شهرستان میامی می‌رسانند تا سهم خود را از زیبایی خیره‌کننده این دشت گشاده بردارند. منطقه یا بخش کالپوش در ۲۰۰ کیلومتری شمال شرقی شهرستان شاه‌رود و بین سه استان سمنان، خراسان شمالی و استان گلستان واقع شده است. کالپوش از سمت شرق به شهرستان جاجرم، از جنوب به شهرستان میامی، از غرب به شهرستان آزادشهر و از شمال به منطقه جنگلی پارک ملی گلستان و شهرستان گالیکش ختم می‌شود.